

ΕΥΧΟΜΑΙ, ΝΑ ΣΥΛΛΑΒΟΥΜΕ ΟΛΟΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΤΟ ΝΟΗΜΑ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Μήνυμα του Μητροπολίτου Σάμου και Ικαρίας Ευσεβίου.

Άγαπητά μου παιδιά - Τό βασικό νόημα τῶν Χριστουγέννων, πού πρέπει ὀπωσδήποτε νά γνωρίζουμε, γιά νά εἶμαστε στήν ἀλήθεια καί στήν οὐσία τῶν γεγονότων, εἶναι νά ἀποκτήσουμε ὀρθή γνώση ὡς πρός τό ποιός ἦταν αὐτός πού γεννήθηκε τότε στή Βηθλεέμ καί γιατί γεννήθηκε. Σ' αὐτό περικλείεται τό ὄλο μυστήριο τῆς Γεννήσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὡς πρός τό ποιός ἦταν Αὐτός πού ἦρθε στή γῆ μας, ὁ πρῶτος Θεολόγος τῆς Ἐκκλησίας καί Θεόπνευστος Εὐαγγελιστής ἅγιος Ἰωάννης γράφει ὅτι «ὁ Λόγος σάρξ ἐγένετο» (Ιωά. 14). Ὁ μονογενής δηλαδή Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ, τό δεύτερο πρόσωπο τῆς Ἁγίας καί Ὁμοουσίου Τριάδος, ὁ ἄυλος καί ἄσαρκος Θεός ἔλαβε σάρκα ἀπό τά ἀγνά παρθενικά αἵματα τῆς παναχράντου Θεοτόκου.

Τίποτε ἄλλο, ἔλεγε ὁ Μέγας Βασίλειος, δέν φανερώνει τόσο ἐκπληκτικά τή θαυμαστή δύναμη τοῦ Θεοῦ ὅσο ἡ ἐνανθρώπησή του, «ἡ περί τήν ἐνανθρώπησιν οἰκονομία»(ΕΠΕ 5,272). Τό πῶς ὁ ἄπειρος καί παντοδύναμος Θεός ἔλαβε «μορφήν δούλου» καί ἐγινε ἄνθρωπος ὁμοίος μας

χωρίς αμαρτίες (Φιλιπ. β'6-76). Δέν τό χωράει ὁ μικρός νοῦς μας τό μυστήριον τῆς ἐνανθρωπήσεως.

Τό ἀκοῦμε καθώς τό ψάλλουν ἀρμονικά οἱ ἱεροψάλτες μας στούς Ναούς μας καί θαυμάζουμε: «Ὁ ἀχώρητος παντί πῶς ἐχωρήθη ἐν γαστρι;» Αὐτός τόν Ὅποιο δέν χωροῦν τά σύμπαντα, πῶς ἐχώρεσε στήν κοιλία τῆς ὑπερευλογημένης Θεοτόκου; Τί θαῦμα ἐκπληκτικό ἦταν αὐτό ποῦ ἀνέδειξε «πλατυτέραν τῶν οὐρανῶν» τήν Ὑπεραγία Μητέρα του; Καί γιατί ἔγινε τό ὑπερθαύμαστο αὐτό γεγονός;

Γιατί ἦρθε στή γῆ μᾶς ὁ Θεός καί ἔζησε ἕνα συγκεκριμένο χρονικό διάστημα ἀνάμεσα στούς ἀνθρώπους;

Τό διευκρινίζουν καί τοῦτο ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ καί οἱ ἱεροί Πατέρες. «Ἐπτώχευσε ὁ πλούσιος Θεός», γράφει ὁ θεόπνευστος ἀπόστολος Παῦλος, μέ τό νά γίνει ἄνθρωπος, γιά νά πλουτίσουμε ἐμεῖς οἱ ἄνθρωποι «τῆ ἐκείνου πτωχεία» (Β'Κορ.,9).

Ἦμασταν οἱ ἄνθρωποι, ἔνεκα τῶν ἀμαρτιῶν, ἐλεεινοί καί πτωχοί σέ ἀρετές. Καί ἔγινε ὁ πλουσιόδωρος Θεός ἀδύνατος καί φτωχός ἄνθρωπος, γιά νά μᾶς καθάρῃ, νά μᾶς ἐξαγιάσῃ μέ τή διδασκαλία καί μέ τή σταυρική θυσία του καί νά μᾶς χαρίσῃ διά τῆς Ἐκκλησίας Του τή δυνατότητα νά πλουτίσουμε σέ ἀρετές, στήν ἀγάπη, στήν ταπείνωση, στήν καθαρότητα καί νά μᾶς κάνει καί κληρονόμους τῶν ἀγαθῶν της Βασιλείας του.

Ὁ ἱερός Χρυσόστομος ἔλεγε ὅτι ἐάν Ἐκεῖνος δέν γινόταν ἐξωτερικά φτωχός, ὡς ἄνθρωπος, ἐμεῖς δέν θά γινόμασταν ποτέ ψυχικά πλούσιοι (ΕΠΕ 19,454). Καί ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς συμπλήρωνε: Ἦρθε στή γῆ μας ὁ Θεάνθρωπος, μένοντας βέβαια, ὡς Θεός, στούς οὐρανοῦς, μέ σκοπό ἐνῶ ἀκόμα θά εἴμαστε ἐμεῖς στή γῆ, πρὶν πεθάνουμε δηλαδή, νά μᾶς ἀνυψώσῃ στούς οὐρανοῦς «διά τῆς ἀγγελικῆς πολιτείας»(ΕΠΕ 11, 372). Νά μᾶς κάνει ἐπιγείους ἀγγέλους, ὅπως ἔγινε μέ ὅλους τους Ἁγίους καί νά μᾶς ὀδηγήσῃ τελικά στήν αἰώνια εὐτυχία τοῦ Παραδείσου. Ἀγαπητά μου παιδιά,
Χριστούγεννα.

«Σήμερον ὁ Χριστός ἐν Βηθλεέμ γεννᾶται ἐκ Παρθένου». «Ὁ Ἀδάμ καινουργεῖται, ἡ Εὐα τῆς πρώτης λύπης ἐλευθεροῦται». «Ἡ γῆ σύν τοῖς ἀνθρώποις εὐφραίνεται».

Ὁ ἄνθρωπος μετά τήν πτώση στόν Παράδεισο ὑφίσταται τίς μακροχρόνιες καί ὀδυνηρές συνέπειες αὐτῆς τῆς ἀνταρσίας. Ὁ στενός δεσμός μέ τόν Θεό διακόπτεται. Ὅμως ἡ ἐκ μέρους τοῦ ἀνθρώπου ἀναζήτηση τοῦ Θεοῦ εἶναι συνεχῆς καί ἀδιάκοπη. Ἀπομακρύνεται ἀπό τό φῶς, ἀλλά

σκοτισμένος καθώς είναι, αναζητάει αυτό που έχασε. Ψάχνει συνεχώς χωρίς κανένα ουσιαστικό αποτέλεσμα.

Γιατί ο Θεός δεν ανακαλύπτεται, αλλά αποκαλύπτεται. Και αυτό έγινε εκ μέρους του Θεού όταν κάποτε «ήλθε τό πλήρωμα του χρόνου και έξαπέστειλεν ο Θεός τόν Υιόν αυτού» (Γαλ. δ',4).

Πήρε τέλος ή Π. Διαθήκη και μάς μίλησε ο Θεός διά μέσου του Υιού του. Αρχίζει πλέον ή Ν. Διαθήκη, ή εποχή τής χάριτος μέ τόν Σωτήρα Χριστό, τόν Όποιο κατέστησε κληρονόμο και κύριο όλων των κτισμάτων. Μέ τήν γνώση πλέον του άληθινοϋ Θεοϋ και τής «έν αυτόϋ ζωής» έπαναποκτά ο άνθρωπος τήν υιοθεσία που είχε χάσει. «Ο Υιός του Θεοϋ έγινετο υιός Ανθρώπου, ίνα και ο άνθρωπος δυνηθῆ νά καταστή υιός του Θεοϋ» (άγιος Ειρηναίος).

Χριστούγεννα. «Σήμερον χαρῶς ευαγγέλια». «Σήμερον ο Άναρχος άρχεται και ο Λόγος σαρκούται». Γεγονός μοναδικό.

Μας αυτοαποκαλύφθηκε ο Θεός στό πρόσωπο του Κυρίου ήμων Ίησοϋ Χριστοϋ. Αυτόν που αιώνες αναζητούσε ο άνθρωπος νά Τόν ανακαλύψει, ζεϊ πλέον ανάμεσά μας.

Νά Τόν πιστεύσουμε, νά Τόν γνωρίσουμε, νά Τόν αγαπήσουμε, γιά νά αποκαλύπτεται και νά φανερώνεται ολοένα και περισσότερο στή ζωή μας. Είναι ο μοναδικός και άληθινός Σωτήρας και Λυτρωτής μας.

Άγαπητά μου παιδιά,

Όλες αυτές οι άλήθειες πρέπει νά κυκλοφοροϋν στό νοϋ μας τίς άγιες ήμέρες τών Χριστουγέννων. Και ασφαλώς δεν άρκεϊ νά μένουν μόνο στό νοϋ μας. Είναι ανάγκη νά μεταφράζονται σέ σταθερή ζωή έμπρακτης ευγνωμοσύνης προς τόν Λυτρωτή μας. Άς προσπαθήσουμε μέ τή χάρη του Θεοϋ νά ζήσουμε φέτος βαθύτερα, πνευματικότερα και αγιότερα τό γεγονός τών Χριστουγέννων. Μέ τή συναίσθηση ότι ο Έμμανουήλ, ο Θεάνθρωπος Κύριος, είναι μαζί μας, θέλει νά είναι μαζί μας. Γιά νά μάς λυτρώσει, νά μάς μεταμορφώσει, νά μάς αγιάσει, νά μάς κάνει Θεούς κατά χάριν.

Εϋχομαι, νά συλλάβουμε όλοι πραγματικά το νόημα τών Χριστουγέννων!

Χρόνια πολλά!

Μετά τής έν Χριστώ τεχθέντι αγάπης και ένθέρμων ευχών

Ό Έπίσκοπός σας

Ό Σάμου και Ίκαρίας ΕΥΣΕΒΙΟΣ